

INICI TERCERA VISITA PASTORAL A L'ARXIPRESTAT DEL RIPOLLÈS

Catedral de Vic – Altar de Sant Bernat Calbó – 30-10-2014

Divendres XXX-II: Ef 6,10-20// Lc 13,31-35

Prop de la festa de sant Bernat Calbó i a la capella on venerem les relíquies del qui és el bisbe sant de la història de la nostra Església de Vic, celebrem l'eucaristia de l'inici de la tercera visita pastoral a l'arxiprestat del Ripollès i, amb aquesta, la tercera visita pastoral a tota la diòcesi. La pregària en aquest lloc té la finalitat de demanar la intercessió de sant Bernat Calbó perquè el fruit espiritual sigui abundant en aquesta missió pròpia del bisbe diocesà de visitar totes les parròquies i comunitats de la seva demarcació. Poder fer una nova visita pastoral al bisbat és un do de l'amor de Déu que em concedeix de viure més a prop de tots els qui ell m'ha donat perquè, en nom seu, els porti a les prades abundants de la paraula i de l'Eucaristia. Certament la visita pastoral del bisbe és l'ànima de la seva tasca pròpia de pastor de tota la diòcesi. Com, si no, podria ser pastor del ramat del Senyor, el qui no estigués ben a prop de les seves ovelles? Doneu gràcies amb mi i pregueu perquè compleixi fidelment la meva missió de pastor diocesà en tota la tercera visita pastoral a la diòcesi, que avui inicio.

Començar la visita pastoral per les parròquies del Ripollès té el seu encís, ja que ens recorda la restauració de la nostra diòcesi en el segle IX. La fe s'hi va anar estenent des dels Pirineus, amb la lluita per establir la pau cristiana en aquells territoris que tenien un passat de fe cristiana i que la força havia fet emmudir. A més, inicio aquesta tercera visita pastoral amb el nou Pla Diocesà de Pastoral, «L'alegria d'evangelitzar». I amb la ressonància arreu de l'Església, i també entre nosaltres, de l'exhortació apostòlica del papa Francesc *Evangelii gaudium*. Aquesta visita pastoral, doncs, ha de tenir un clar accent missioner i evangelitzador. Si en segle IX la fe cristiana va tornar a fer-se present en aquestes terres, ara en el segle XXI aquesta mateixa fe ha de tornar a ser anunciada amb nova força, perquè hi ha molts cors d'homes i dones dels nostres pobles i viles en què la fe no ocupa pas el lloc que li pertoca. Crist no és conegut ni estimat per molts dels qui viuen en aquesta terra, en aquest país de fortes arrels cristianes. La fe no és ja un pressupòsit obvi per a les grans i les petites opcions de la vida en molts dels qui viuen en aquest nostre territori eclesial. La fe en Crist en el seu nucli més important no és conegut ni acceptat de cor per molts. La fe cristiana no és coneguda per molts que conviuen amb nosaltres.

La fe en els inicis de la primera evangelització en aquesta terra es va anar fent present en el cor de les persones pel testimoniatge dels mateixos cristians; sempre ha estat així. El mateix papa Francesc ensenyava en aquesta mateixa línia: «L'Església creix, però no perquè faci proselitisme. No! No! L'Església no creix per proselitisme. L'Església creix per atracció, per l'atracció del testimoniatge que cada un de nosaltres dóna en el Poble de Déu» (4-10-2013). I en aquests moments de la nostra història diocesana se'ns demana una nova sortida missionera. Hem de ser tots nosaltres, els qui formem l'Església de Vic, començant pel bisbe, evidentment, una Església en sortida missionera. Són moments crucials en què ens juguem la presència significativa de la fe cristiana en aquestes terres. I tots ens hem de sentir implicats en primera persona a llançar-nos a l'aventura missionera de ser deixebles missioners de Crist en la comunió de l'Església, amb el testimoniatge de la vida i de la paraula explícita.

Cal estar ben preparat amb les armes adequades. També sant Pau ens ha parlat amb claredat que l'anunci de la Bona Nova de Déu, de l'Evangeli, no és una cosa

fàcil Ens cal lluitar no solament amb les realitats d'aquest món, sinó també contra les forces espirituals del mal. No podem oblidar mai que evangelitzar no és una mera campanya de propaganda, ni tampoc una mera activitat de lleure, ni un mer treball que cal fer. És molt més. És una lluita per fer possible el que sembla impossible: el canvi del nostre cor, la conversió del nostre cor, abandonat els ídols morts, que ens prenen la llibertat, per anar a Crist, per tal que ell regni en el nostre cor. Amb ell i solament amb ell l'home té l'autèntica llibertat. ¿Ens ho creiem, això? ¿De veritat, estem convençuts que Crist es la nostra llibertat? En la mesura en què ens ho creguem i ho visquem serem autèntics cristians i, al mateix temps, missioners de Crist. Ser deixeble missioner de Crist significa sortir envers cada germà que tenim al nostre costat i dir-li, d'una i mil maneres, aquestes paraules del papa Francesc en què expressa quin és l'anunci primordial de la fe cristiana: «Jesucrist t'estima, ha donat la seva vida per salvar-te. I ara és viu al teu costat cada dia, per il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te» (EG, 164).

I per a fer possible aquesta lluita de la llibertat en el nostre cor i en el cor dels germans que tenim al nostre costat ens cal estar sempre a punt i revestits, com ens ha dit sant Pau, *amb tot l'armament que Déu ens dona per a fer front a les tàctiques del diable: Cenyiu-vos amb la veritat, protegiu-vos amb la cuirassa de la justícia, estigued sempre calçats, és a dir, preparats a anunciar la Bona Nova de la pau... Tingued per escut la fe... Cobriu-vos amb el casc de la salvació de Déu i preneu a la mà l'espasa de l'Esperit, que és la Paraula de Déu. Pregued en tota ocasió...*

Pregued amb confiança el Senyor perquè ens doni els evangelitzadors que la nostra terra necessita. Que tots sentim en primera persona aquesta crida a ser autèntics deixebles missioners de Crist. Que sapigued desvetllar aquest zel missioner entre els nostres germans. La caritat de Crist ens empeny a sortir de la nostra mandra i indiferència per anar a trobar-nos amb els nostres germans a fi de portar-los la Bona Nova, l'Evangeli de la salvació, Jesucrist, Senyor nostre. I us demano, igual que ho demanava sant Pau als cristians d'Efes, que pregued per mi en l'inici de la tercera visita pastoral a l'arxiprestat del Ripollès: *Pregued també per mi, perquè Déu em posi als llavis un llenguatge valent i clar per a fer conèixer la Bona Nova del pla secret de Déu.*

Ens encomanem a la intercessió de sant Bernat Calbó, model de pastor segons el cor de Crist, ple de zel evangelitzador, i a santa Maria, plena de l'Esperit Sant, Estel de l'evangelització. Que preguin per nosaltres perquè sigued els missatgers de la Bona Nova de la Salvació en tota aquesta visita pastoral que avui iniciem. Amén.